

Muntele de gunoaie importat din Italia pentru a fi ars în România

Cinci firme implicate

urmare din pagina 1

...două din Italia și trei înregistrate în România. Cele cinci firme au introdus în țară 33 de transporturi de deșuri în perioada 2019-2020.

„Conform actelor de însoțire a transporturilor, deșeurile ar fi fost încărcate în localitatea Prato (Italia), au fost introduse pe teritoriul național prin punctele de trecere a frontierei de la Bors și Nădlac, și au fost descărcate în localitățile Vadul Crișului și Ineu (jud. Bihor). În perioada septembrie-octombrie 2019 una dintre firmele românești a adus în localitatea Ineu 193,64 tone de deșuri, deși locul descărcării precizat în acte era comuna Țețchea (jud. Bihor). Printre acestea au fost identificate și alte deșuri sub formă de granule de plastic și cauciuc. Cu toate că scopul declarat al acestor transporturi este «valorificarea energetică», deșeurile au fost depozitate în localitatea Ineu, pe terenuri pentru care erau încheiate antecontracte de vânzare-cumpărare. Deșeurile au fost indisponibilizate de către inspectorii Gărzii Naționale de Mediu”, se arată într-un răspuns al Direcției Generale Antifraudă Fiscală, la solicitarea noastră.

DGAF nu ne-a furnizat și numele societăților implicate în importuri invocând secretul de serviciu fiscal, dar știm că în cauză s-a deschis un dosar penal.

Deșuri arse în România

Prin urmare, deșeurile au fost aduse în țară în scopul de a fi arse într-o fabrică de ciment, practică tot mai des utilizată la nivel global pentru arderea deșeurilor industriale pentru care nu există teoretic soluții de reciclare, or reciclarea este foarte scumpă. Practic, aceste deșuri au înlocuit astfel combustibilul tradițional, cărbune sau petrol, poluant și el.

Conform unui documentar riseproject.ro, în România sunt șapte fabrici de ciment care incinerază în cuptoare deșuri importate din Italia și Germania.

„Rețeta este extrem de profitabilă: fabricile nu doar că nu mai plătesc carburantul pentru producția proprie, ba chiar iau bani să folosească deșeurile primite. Câștigă, practic, la două mâini.

Cei șapte coloși industriali din România pot incineră anual un milion de tone de deșeu menajer, adică o cincime din cât producem cu toții. Problema e că ard orice, inclusiv substanțe strict interzise, iar toxinele emise în atmosferă au efecte dramatice asupra sănătății populației, reclamă doctorii și autoritățile”, scrie riseproject.ro în „Secrete de ciment”, articol ce prefațează un documentar video „Cement's

Dirty Business.” Documentarul reprezintă un studiu de caz european, cu focus pe toate palierele crimei organizate implicate în circuit.

„Omul plătit de statul român să monitorizeze și să autorizeze deșeurile care intră în țară e uneori un cal troian. În paralel, trimite facturi fabricilor de ciment pentru afacerea lui de familie. Deține singura firmă care monitorizează noxele emise de cimentiști. Localnicii trag alarma pentru sănătatea lor: incidența cancerelor a crescut în zonă.

Mafia și gulerele albe (politicieni și corporații) sunt cei care profită sistematic din industria subterană. Piața deșeurilor devine locul de întâlnire al lumii interlope cu marea industrie, atunci când multinaționalele evită prețul corect pentru eliminarea reziduurilor industriale și optează pentru rute ocolitoare și mai ieftine. Apoi, scapă fiecare cum poate. S-au ridicat astfel imperii recente de miliarde de euro, cimentate prin complicități transnaționale.

În patria Camoriei, brigăzile anti-mafia schimbă din totdeauna focuri cu traficanții care controlează rutele, însă aparatul judiciar european nu reușește să tragă la răspundere marile corporații ce beneficiază din traficul cu deșuri periculoase”, arată riseproject.ro.

Punct de vedere al industriei cimentului

CIROM (Patronatul din industria cimentului și altor produse minerale pentru construcții din România) s-a simțit lezată și a reacționat la apariția în mass-media a articolelor despre practica importurilor de deșuri și arderea lor în România. Într-un punct de vedere transmis și ziarului CRISANA, patronatul din industria cimentului susține că

„informațiile prezintă o realitate deformată și în antiteză cu eforturile susținute ale indus-

triei cimentului pentru dezvoltarea unei economii circulare autohtone. Mai mult decât atât, se desconsideră eforturile depuse pentru a evita ca România să devină într-adevăr o «groapă de gunoi», în contextul în care aproximativ 98% din deșeurile tratate în fabricile de ciment provin din România.”

„Industria cimentului nu importă și nu a importat niciodată deșuri periculoase. Printre membrii pe care CIROM îi reprezintă, se numără și companii reprezentative din această industrie, care au acționat și continuă să acționeze în conformitate cu cerințele de mediu, impuse atât de legislația din România, cât și de legislația europeană”, arată patronatul.

„Deșeurile de pe lista «roșie» (deșuri periculoase) nu au fost importate și nu sunt importate de membri CIROM.

Deșeurile de pe lista «galbenă» (amestecuri de deșuri nepericuloase destinate recuperării prin reciclare sau alte metode de valorificare, inclusiv deșuri sortate din cele menajere) – importul lor este permis prin lege, după obținerea aprobărilor de la autoritățile competente din țara de destinație, adică din România în acest caz. Deși din punct de vedere legal acestea sunt permise, niciun membru CIROM nu a importat astfel de deșuri din 2013.

Deșeurile de pe lista «verde» (deșuri nepericuloase destinate recuperării prin reciclare sau alte metode de valorificare, de exemplu: hârtie, cauciucuri uzate, plastic, cauciuc, textile din procesarea cauciucului etc.) – importul lor este permis prin lege fără notificarea prealabilă a autorităților competente din țara de destinație.

Din această listă verde fac parte și deșuri care sunt importate de producătorii de ciment din România pentru a fi co-procesate. Spre deosebire de alte țări europene, în România chiar și aceste importuri se

efectuează numai cu respectarea unor reguli stricte impuse fabricilor de ciment de către autoritățile de control române. Printre acestea se numără obligativitatea de notificare a acestor autorități cu 24 de ore înainte de sosirea transportului la destinație. Fiecare transport trebuie să respecte această procedură”, arată CIROM.

O soluție pentru România

„Co-procesarea deșeurilor în fabricile de ciment din România este o soluție care ajută România să nu devină o groapă de gunoi. Ea este una dintre soluțiile recomandate de legislația în vigoare pentru protejarea resurselor naturale și gestionarea corectă a deșeurilor ce nu mai pot fi reciclate. Co-procesarea permite simultan reciclarea conținutului mineral și recuperarea energiei din deșuri, fără a rezulta nicio cenușă sau alt reziduu care să necesite tratare ulterioară. Având în vedere temperaturile foarte ridicate din cuptoarele fabricilor de ciment (ajung până la aproximativ 2.000°C), transformarea deșeurilor în resurse alternative pentru procesul de producție al cimentului este o soluție eficientă. Complementară reciclării, această activitate face posibilă devierea deșeurilor de la gropile de gunoi și evită generarea de gaze cu efect de seră sau a metanului (gaz cu efect de seră de 21 de ori mai puternic decât CO2) care s-ar produce în urma depozitării deșeurilor.

Deși astfel de soluții de gestionare corectă a deșeurilor (precum co-procesarea) sunt prezente în România, peste 70% din deșeurile din România încă ajung să fie depozitate la gropi de gunoi în prezent, deoarece acestea nu se colectează separat”, se mai arată în punctul de vedere amintit. ■

La Beiuș și Ștei, Ultimele pregătiri pentru colectarea selectivă

Mircea Popa, directorul firmei de salubritate EDILUL, declara, zilele trecute, că este tot mai aproape momentul începerii colectării selective. Interlocutorul nostru a precizat că, după ce noul operator va prelua zonele 3 – Salonta și 4 – Beiuș-Ștei, actualele contracte, în baza cărora EDILUL activează pe raza a treisprezece comune și a municipiului Beiuș, vor fi sistate.

Directorul Mircea Popa anunța, totodată, că au existat, deja, contacte între reprezentanții noului operator de salubritate și conducerea EDILULUI, urmând două întâlniri cu primarii din zonă, una la Beiuș și alta la Ștei.

Cât privește preluarea personalului de la EDILUL de către noul operator zonal, Mircea Popa este optimist, înaintând chiar ideea suplimentării acestuia, în condițiile punerii în funcțiune a stației de sortare și transfer de la Beiuș și a celei de depozitare temporară de la Ștei. În opinia interlocutorului nostru, cunoașterea zonei de colectare este un argument în favoarea păstrării actualului personal de către viitorul operator de salubritate.

La Ștei, nu am întâlnit același optimism, asta pentru că, după pierderea serviciului de salubritate, portofoliul firmei SOLCETA va fi semnificativ restrâns. După cum declara directoarea generală Monica Odeșteanu, odată cu preluarea serviciului de salubritate și a stației de depozitare temporară de către operatorul unic, pentru SOLCETA Ștei vor începe problemele; rămasă numai cu furnizarea apei curente și cu serviciul de canalizare, firma nu va putea amâna creșterea tarifelor. Totuși, speranțele celor de la SOLCETA se leagă chiar de noul operator, care ar putea prelua personalul ce se ocupă, actualmente, de salubritate. O altă problemă cu care SOLCETA se confruntă este cea a recuperării datoriilor pe care beneficiarii le au față de firma șteiană.

Cât privește modul de colectare selectivă a deșeurilor, am primit detalii de la Mircea Popa, directorul firmei de salubritate EDILUL Beiuș. Acesta a precizat că, în zona rurală, deșeurile vor fi colectate în patru fracții – hârtie, plastic, metal și sticlă, în timp ce în mediul urban vor fi cinci, aici adăugându-se deșeurile biodegradabile. Clienții vor primi saci (pentru depozitare deșeurilor din hârtie și plastic), precum și pubele (pentru sticlă). Deșeurile menajere biodegradabile vor fi ridicate săptămânal, celelalte urmând să fie colectate bilunar.

■ Dan ISPAS

